

טוב יותר מכל שפתון אחר!

יצוב בנשיקה

מחזיק בכל חזק אורז

עם גוונים לכה מחאימים בשלל צבעים

Helene Curtis

פקידים! תדמירים!

פמודנטים! הרשמו עוד היום לקורס החדש ל-

קצרות

עברית ו/או אנגלית

(שני חודשים, פעמיים בשבוע) במאולפן גרג' (GREGG). המנהל: ח. בריקמא (קמפינסקי) תלמידי: רחוב גורדון 5. חיפה: בבית הספר "במעלה", רחוב שמריהו לוי 30.

הצלתה מוכשרת!

פרופ. ליאון

ת"א, רח' שינקין 17

בית הספר הידוע

לרקודים מודרניים

ואקסצנטריים

במדינה

מפלגות

הכושי עשה את שלו

מוכיר מחוז תל-אביב של מפלגת פוע' לי ארץ-ישראל, יונה כסה, קם השבוע ו- הצהיר: "הואיל וביצוע תכנית הפעולה בסניף תל-אביב תדרוש מאמצים רבים בכל ימות השבוע, ומאחר ואין ביכולתי להקדיש את כל הזמן הדרוש לכך, הנני מודיע בזה על התפטרותי."

איש המנוכחים לא פיקפק שהצהרה ש- בה ניסה יונה כסה לנמק את התפטרותו מתפקידו, בו הצליח שנים כה רבות, לא היתה מדייקת. יונה כסה לא הלך מפאת חוסר פנאי או חוסר כושר. יונה כסה שילם בהתפטרותו את מחיר התמיכה ב- לבון, כשהפרשה היתה בשיאה.

משנמגרה פרשת לבון בהזחת המזכיר, היתה הדחתו של יונה כסה שאלה של צו- רה וזמן בלבד. השבוע נסגר המעגל. ללא פשרות. יונה כסה נקרא עליידי הגוש לנהל את הסניף התל-אביבי, שעה שאנשיו נאבקו קשות בצעירים על שמירת ראינה בן 54, ראה בתפקידו יעוד של כבוד, ובמעמד זה לשמש גם כמתחך. ר- אום אחר. האיש שהוכר בהופעתו ובצני- עות הליכותיו את אנשי העליה השניה, אם כי עלה ארצה אך בשנת 1926, התנגד ללא פשרנות לכל מנפצי האידיאליים, הצ- יח להשכין שלום בסניף התל-אביבי, ל- רסן את הצעירים ולהפסיק את רוגזם, למרות שלא הצליחו להשתלט על הסניף.

כשהחלו הצעירים לירות אבנים בקומה החמישית יצא כסה, איש כשרבילו וקבור צת שילר לשעבר, למלחמה חריפה נגדם. על דבר זה לא סלחו לו הצעירים מעולם. אך כל עוד הגוש נלחם בצעירים היה מקור פט בין שני המחנות — מובטח.

נוק-ראוט מהעורף. איש כסה לא נכנע בקלות. הוא החליט להחזיק בעמדתו, גם לאחר הדחת לבון וסרב להתפטר. אנשי המנגנון לא העיזו להפעיל את כוחם בימי מאבק הבחירות, אך מיד לאחר ריחן הופצו השמועות על התפטרותו ה- קרובה. כסה, שלא התכוון להתפטר, לא ידע מאיזה כיוון יופעל הלחץ.

הוא בא מהעורף, שני המתאבקים, הצעיר רים והגוש, שכסה השליט שלום ביניהם, עשו ידיאחת כדי להעיף את הבורר עצמו מהזירה. כסה שם לב שזרם הכספים מ- מרכז המפלגה הולך ונחלש וכל פעילותו הענפה מועמדת בסכנה. למוכיר הסניף לא נותרה ברירה.

כסה הסיק את המסקנות. מאחר שלא רצה לפגוע בביאבקו האישי בפעולות ה- סניף — הגיש את התפטרותו. כסה הבין ששומעיו אינם כה תמימים, לכן הוסיף בסיום דבריו הקצרים: "לי יש עוד הרבה מה להגיד, בפרט במה שנוגע ל- ליכוד בתוך המפלגה ולמלכודי המפלגה, אולם את זה אומר בפעם אחרת."

יחסים מרחביים

מיברק מירושלים

גבר ממושקף ישב בנחת במונית-השרות שעלתה לירושלים וקרא עתון. לפתע נעצר מבטו. ממגרת קטנה בעמוד הראשון הודיעה, כי מיטען פלאסטי פוצץ ליד דיר- הו של אנדר בלימל, מי שהיה יושב-ראש ההסתדרות הציונית בצרפת (ראה עמוד 6). לעורך-דין, ד"ר יעקב ירדור, היו כמה וכמה סיבות להתעניין בדיעה זו. אמנם כחבר מרכז הפעולה השמית וכמול הדור- שבועון אתגר הריהו אחד המתנגדים החרי- פים ביותר לקו הארצה-אס, אך הוא גם ירד ארצה של בלימל. בימי המאבק היש- ראל לשיחרור היה בלימל סניגורם של אנשי לח"י שנתפסו בקלקלתם בצרפת. ר- אילו ירדור היה או ראש פעולות לח"י באירופה. כינויו היה "ברטראן", ומושבו היה בפאריס.

כשהגיעה המונית לירושלים, שכח כי בא לשם, בעצם, כדי לנהל משפט. הוא מיהר למשרד הדואר, שלח בו במקום את המיברק הבא: "עורך-דין אנדר בלימל, פאריס — יידרך החותמים מן החניע הישראלי למען אלגרייה החופשית, מן העתון אתגר וסן הפעולה השמית, וכן אחיז מלקוחותיך לשעבר — לוחמי הרוח ישראל — כמו כל הלוחמים לחרות ולשלום — איתך. חתום: הירד ירדור (ברטראן)."

אינטרסים של מפא"י. רק הודות למימשל הצבאי זכתה מפלגה זו לארבע ח"כים ב- בחירות האחרונות. רק הודות למימשל הצבאי נמנעה התארגנותה של מפלגה ער- בית עצמאית, שהיתה זוכה בח"כים של מפא"י ואולי גם בחלק של הקולות שניתנו למפא"י. נציגיה היו בלי כל ספק מתייצבים נגד מפא"י, ומסכנים ברצינות את שלטונה. הנקודה השניה בחשיבותה, שהמימשל ה- צבאי מצחה להבטיחה, היא הפקעת האד- מות של תושבים ערביים. תושבים אלה השלימו בליבם עם הפקעת הקרקעות שכבר יושבים עליהן יושבים ערביים. אולם הם לא השלימו עם הפקעת השטחים העצומים של הגליל המרכזי. על אדמות אלה לא יושב עדיין אף ישוב עברי חדש — כי אין מועמדים להתיישבות. רק חלק קטן באר- מות אלה שייך לנפקדים ממש. הרוב שייך ל"נפקדים-נוכחים", או לשותפיהם של נפ- קדים. על פי החוק רשאים הם לעלות על אדמות אלה; אך לא על-פי תקנות החירום. בהסתמכו על תקנות אלה הכריז המושל הצבאי על השטחים החקלאיים כעל אזור רים סגורים לצרכים צבאיים, ואז אסור לערבים להתקרב אליהם.

חלק מן הצרכים הצבאיים הם צרכים ריאליים. כי הצבא עורך שם לפעמים תר- גילים. אולם לרוב, וזהו רק ראיות צינית. אילו בוטל המימשל הצבאי אפשר היה ל- הבטיח את צרכיו האמיתיים של צה"ל ללא כל קושי; באשר להבטחת קרקע ליושבים ערביים לא תהיה ברירה אלא לשלם פיצוי מלא לבעלי הקרקעות. והרי זאת גם זכר- תם. ואילו בחסות המימשל הצבאי מבקשים לגזול מהם את הקרקע לאור השמש.

בעזרת המימשל הצבאי לוחמת מפא"י גם במפלגות היריבות. אפילו חסינותו של חבר כנסת אינה עומדת לו, מול איסור המושל הצבאי, ונואמים של מפלגות מתח- רות לא הורשו להופיע באסיפות בחירות בכפרים מסוימים. פעילים של מפלגות אחרות הוכנסו למעצר ארמיניסטראטיבי, כדי לפגוע בכוח מפלגותיהם.

בבואו להבטיח עניינים אלה, לא בחל המימשל הצבאי מימיו באמצעים המאוסים ביותר. האנגלים חוקקו חוק קולוניאלי ל- דיכוי המרי העברי בארץ-ישראל, והמוש- לים הצבאיים של מדינת ישראל למדו לנצל כל סעיף מסעיפיו: הגליה, ריתוק לאזור מגורים, מניעת תנועה, שלילת רישיון- תנועה למקום עבודה, שלילת רישיון-תנועה למשאית שבעלה אינו ממשרתי המימשל.

***

סירום המחשבה היהודית

כדי לשמור על יתרונות אלה מגיטת מפא"י בשבועות האחרונים את כל כוחותיה לקרב המכרע. כרגיל לגביה, הכל מותר. הרמטכ"ל, רב-אלוף צבי צור נקרא להסביר את נחיצותו של המימשל הצבאי — לא להצדקת חוק ובטחון, או לגוף כל-לימפלגתי אחר, כי אם דחא לאותם עס- קנים פוליטיים שמפלגותיהם דורשות את ביטול המימשל הצבאי. עד כדי כך, ש- מפ"ם העלתה את העניין כננסת.

קצין בדרגת סגן-אלוף, נחמן קרני, ה- ממלא תפקיד אורחי בלשכתו של שמעון פרס, מנצח על מערכת שיכנוע המקיפה את כל הח"כים היריבים אשר יש סיכוי להשפיע עליהם. כתוצאה מכך, למשל, הודיע ח"כ חרות יוסף אלטמן כי הוא מסתייג מעמדת מפלגתו, הקוראת לביטול המימשל. על כל הלוחמים למען המימשל הצבאי מנצח תתשר הבטחון, שאימץ לעצמו את השינאה העיוורת של דויד בן-גוריון לכל דבר ערבי. הוא גם הבין כי המימשל הצבאי הינו מכשיר-כוח רב-עוצמה — בכערך-הכוחות הפנימי של מפא"י. האיש שאין לו סיעה, חסידים מאורגנים או גוש משלו בתוך המפלגה נאחו בכל כוחו בעמ- דות-הכוח שהמדינה הפקידה בידו. ביטול המימשל הצבאי יהיה אימנם פגיעה במעמדה של מפא"י; אבל עוד יותר יחליש את מעמדו של פרס בתוך מפא"י.

שיקול כזה, ודומים לו, הם המכריעים את מעמדם של רבע מיליון אורחים ער- בים של המדינה — וזאת תחת המסחה הציני של צרכים בטחוניים. קבע מבקר המדינה, בדו"ח מיוחד על המימשל הצבאי, שהגיש ביולי 1958 לוועדת הכספים של הכנסת: "השאלה היא צימצום פעולות המימשל הצבאי היא בעיקר שאלה פוליטית." ואילו פנחס לבון הכריז לפני שבוע: "אינני מודאג מבחינת זכויות ה- ערבים — אלא מבחינת השפעת ההסדר יוצאה-הדופן הזה על היהודים... עצם ההרגל הזה, להמשיך בחיים כפולים אלה, מוכרח לסרס משהו בדרכי-המחשבה של הדור היהודי."

הם מכריזים שאפשר להבטיח את הצרכים הבטחוניים גם — ואף ביתר קלות — ללא נוכחות המימשל הצבאי, הם מוכנים גם להצביע על הדרכים הממשיות לכך. הנה כמה מן ההצעות העיקריות, שהועלו על-ידי חלק מאותם מומחים:

● יוכרו על אזור צבאי בעומק של שני קילומטרים, מסביב לגבולות המדינה. בתוך אזור זה יהיו רשאים לנוע רק תושבי הקבועים. הכניסה לזרים תותר רק על פי רשיונות צבאיים. בצורה זו אפשר לפקח על תנועת היוצאים והנכנסים מאזורי הגבול, על פני שטח מוגבל, ולא לפזר את הכוחות על פני הארץ כולה.

● במקום הגבולות הפוגעניים המוט- לות על כרבע מיליון ערבים, יוטלו פיקוח והגבלות רק על אותם המאות (או האלפים) שיש נגדם חשש סביר כי הם פוגעים ב- בטחון המדינה. גם מבחינה ציבורית יהיו הצעדים נגדם מובנים יותר, בהיותם משוח- ררים מן החותם של פגיעה מטעמי שייכות לאומית.

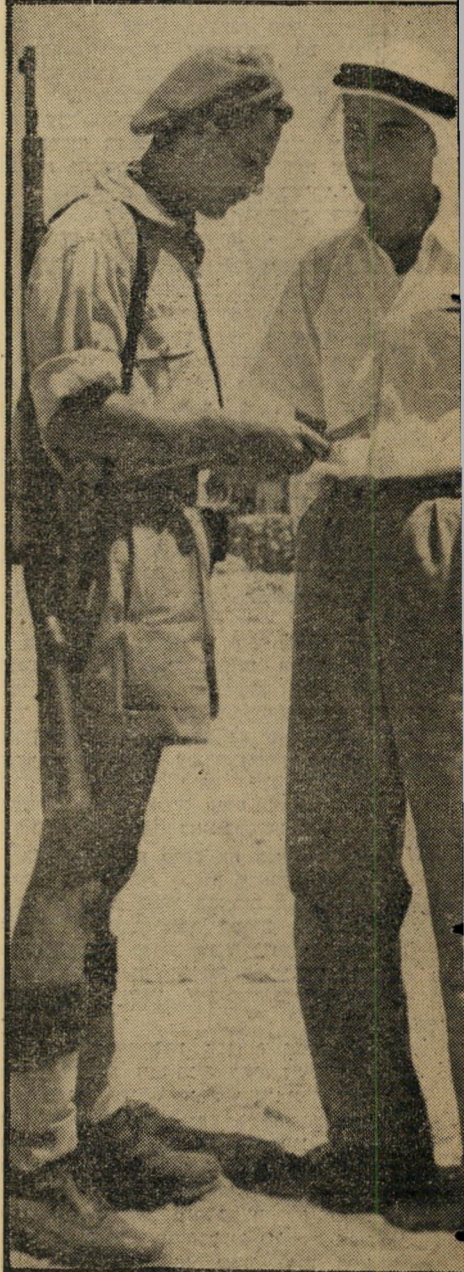
● השטחים הערביים הנחוצים לצרכי ה- אימונים של צה"ל יוכרוזו כאזורים סגורים, לפי אותן סמכויות בהן משתמש עתה ה- צבא לסגירת שטחי-אימונים באזורים ערביים.

***

סעיפי החוק הקולוניאלי

אילו אמנם היה תפקידו של המימשל הצבאי בטחוני גרידא, היו הצעות אלה של המומחים הבטחוניים מתקבלות על דעת הכל — והיו מסירים את הכתם ה- כפול: על צה"ל ועל הדמקראטיה היש- ראלית. אולם, כדברי האלוף אלון בספרו, "באין תפקידים בטחוניים ישירים מתרכז המימשל הצבאי בעניינים בעלי אופי מדיני- פנימי בעיקר."

עניינים אלה נוגעים, בראש וראשונה, ל-

השינאה היא התוצאה. תמונה זו מסמלת את ההשפלה שזם החושב הטרי, כארוח ממדרגה שניה.